

der kan være mere inde i, hvad der kan kræves af større Mulighed for at undersøge Statsregnskabernes Forhold til Finansloven og Tillægsbevillingsloven, ingen, der kan være mere inde i, hvad man burde gøre, hvis man vil gaa til en Omordning, end de Mænd, som beskæftiger sig med selve Statsrevisionen. Imidlertid har der aldrig, saa vidt mig bekendt, foreligget fra Statsrevisionen et Ønske om, at dette Spørgsmaal skulde tages op i videre Omfang. Men man kan jo sige, at Statsrevisorer er Medlemmer baade af dette og det andet høje Ting, og at de, naar de slutter sig til en saadan Udtalelse som denne Betænkning ved deres Afstemning, ogsaa derigennem giver deres Mening til Kende. Paa den anden Side vilde det naturligtvis være overordentlig oplysende og vejledende, hvis de gav den stærkere, mere omfattende og indgaaende til Kende end ved Tilslutning til en saadan Udtalelse, som man her fremsender med. Jeg kunde tænke mig, at det naturlige vilde være dette, om der fra Finansministeren afgik en Skrivelse eller en Henvendelse til Statsrevisoratet, hvori man opfordrede dette til at fremkomme med et Forslag eller en Indstilling eller en Henvendelse til Regeringen eller Finansministeriet, hvis man ønskede en anden Ordning. Og jeg maa have Lov til dertil at føje, at for mig staar det i Øjeblikket saaledes, at Statsrevisionen jo for det første ganske opfylder det, som ifølge Grundloven er paalagt Statsrevisionen, og som ogsaa ifølge de Bestemmelser, som blev vedtaget 1867, paahviler denne, men at der nok, da Finansloven og Tillægsbevillingsloven og Statsregnskabet har antaget en ganske anden Karakter end den Gang og i hvert Tilfælde har et meget større Omfang, end Tilfældet var for 50 Aar siden, kunde være Tale om, forekommer det mig, at yde Statsrevisorerne en større Medhjælp, end de i Øjeblikket har. Mon ikke denne Sag kunde ordnes saaledes, at man gav Statsrevisorerne en større Myndighed, saaledes at de ikke behøvede at gaa igennem Ministerierne, naar de ønskede Oplysninger, for at bruge et enkelt Udtryk, men at de kunde komme til selve den Myndighed, om hvilken eller fra hvilken de ønskede Oplysninger, og at de ogsaa havde Ret til at kræve de Personer, af hvilke de ønskede Oplysninger, til at møde for sig, samt at man dernæst udrustede dem med større Midler til Undersøgelse af de Forhold, med hvilke Statsrevisionen beskæftiger sig, end nu er Til-

fældet? Jeg ser i Øjeblikket saaledes paa dette Forhold, fordi jeg mener, at selve Spørgsmaalet om Oprettelsen af en Regnskabsret fører meget vidt og vil være en i høj Grad bekostelig Sag. Derimod vil jeg være meget villig til at forhandle med Statsrevisoratet, om ikke det kunde være mig behjælpeligt med at indrette en noget anden Ordning end den nuværende, idet man da mulig kom ind paa dette, at Statsrevisoratet fik en bedre Medhjælp og udrustedes paa en anden Maade, end det nu er Tilfældet. Et Lovforslag i saa Henseende vilde jo hverken være særlig svært at udarbejde og maaske heller ikke saa vanskeligt at gennemføre her i Rigsdagen.

Døcker: Jeg vil gerne tillade mig en ganske kort Bemærkning til den højtærede Finansminister, der omtalte den Anke, der var rettet, og som staar meddelt i Betænkningen, fra Statsrevisionens Side angaaende det sene Tidspunkt, paa hvilket Bemærkningerne og Bilagene til Regnskabet blev afleveret. De forelaa først i Foraaret i Marts Maaned, og jeg tror ikke, at det kunde hjælpe, at vi her i Danmark med den Forretningssang, der een Gang er indført ved Statsrevisionen, vilde rette os efter det svenske Forbillede, hvorefter Arbejdet skulde gøres i 2 Maaneder. Det vil nemlig ses af Betænkningen, at der i det under Punkt 2, omtalte Tilfælde er forespurgt fra Statsrevisionens Side den 18. Januar, og at Svaret fra Ministeriet først forelaa den 30. Juni. Under disse Omstændigheder vilde 2 Maaneder jo være en noget kneben Tid for Statsrevisionen at gøre Arbejdet færdigt i, naar det har taget 5 Maaneder for Ministeriet at svare paa en Forespørgsel. Derfor var det maaske ikke ganske uberegtiget, at der fra Statsrevisionens Side var anket over det sene Tidspunkt, naar Bilagene først forelaa i Marts Maaned. Der kunde jo dog muligvis være fremkommet Tilfælde, hvor der var spurgt om Ting, som fordrede Svar fra Ministeriet, og man havde nu altsaa set, hvor længe en saadan Besvarelse kunde være om at fremkomme.

Finansministeren (Brandes): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem (Døcker), at jeg i høj Grad beklager, at der i Fjor fandt denne Forsinkelse Sted. Det maa det ærede Medlem ikke misforstaa; det var kun paa Grund af Nødvendighedens Magt, at Forsinkelsen kom, saa vi er for saa vidt ganske enige, efter som jeg forstod det ærede